

Publicerad 2010-04-15 14:08 av Sikska

Anders

Jag tror att du hette Anders
liksom jag tror att du hade
en grön Digimontröja på dig
när vi var ute och letade svamp

Trots att jag var liten
kommer jag ihåg dig, som person.
Men även om jag inte minns
hela dig, minns jag vad du gjorde

Som vanligt var jag klumpig,
och en smula otursföljd
Eftersom jag råkade trampa igenom
ett jordgettingbo och vi tvingades fly

Det var inte bara du och jag
ute i skogen, utan hela vår klass
Och vi alla sprang skrikande ut
medan de hemska gettingarna jaga oss

Jag råkade tappa min keps.
En beige med katten Gustaf på
Jag minns den tydligt
eftersom jag fortfarande har den kvar

Och det var tack vare dig.
För du sprang tillbaka och hämta den
Men du fick med dig gettingar
tillbaka som satt på din rygg.

Du hjälpte mig utan att tveka
och gav mig den
medan vi sprang för livet
tillbaka till skolan

På vårdcentralen, efter avlägsnadet
av gettingarna stod min pappa och din pappa(?)
och tackade alla gudarna att

gettingarna missat våra halsar

Men jag tänkte bara på min keps,
och på dig.

Trots att jag inte förrän
9 år senare riktigt insåg vad du gjort

Det var första och sista gången
(hittills) som någon tänkt på mig först
och nu uppskattar jag det
För trots att jag var livrädd då
Får minnet mig att le och undra:

Blev du någon annans hjälte?
Kommer du ihåg mig?
Tänker du någonsin tillbaka
och ler åt vilken idiot du var?

En keps är en keps
ett liv är alltid ett liv

men tack för Minnet
och tack för mitt leende
Tack för att du var du
Tack för min keps

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sikska med Poeter.se id #19803 innehar upphovsrätten